

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వము

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మాం ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, ఏకచత్యాలింశదధికశతతమ, ద్విచత్యాలింశదధికశతతమ
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్రీహం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్రీహాయ విఘ్నరూపాయ వ్రీహరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-141 ఏకచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ
 పాణ్డవాన్ వారణావతం గమయితుం ధృతరాష్ట్రం ప్రతి దుర్యోధనస్య ప్రస్తావః
 దుఃశాసనచతుర్థాస్తే మస్త్రయామాసురేకతః ।

తతో దుర్యోధనో రాజా ధృతరాష్ట్రమభాషత ॥ 141-3 ॥

పాణ్డవేభ్యో భయం న స్యాత్తాన్ వివాసయతాం భవాన్ ।
 నిపుణేనాభ్యుపాయేన నగరం వారణావతమ్ ॥

॥ 141-4 ॥

ధృతరాష్ట్రస్తు పుత్రేణ శ్రుత్వా వచనమీరితమ్ ।
 ముహూర్తమివ సశ్చిన్త్య దుర్యోధనమథాబ్రవీత్ ॥

॥ 141-5 ॥

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ

ధర్మనిత్యః సదా పాణ్డుస్తథా ధర్మపరాయణః ।
 సర్వేషు జ్ఞాతిషు తథా మయి త్వాసీద్విశేషతః ॥

॥ 141-6 ॥

నాసౌ కిశ్చేద్విజానాతి భోజనాది చిక్రీత్ ॥
 నివేదయతి నిత్యం హి మమ రాజ్యం ధృతవ్రతః ॥

॥ 141-7 ॥

తస్య పుత్రో యథా పాణ్డుస్తథా ధర్మపరాయణః ।
 గుణవాల్లోకవిఖ్యాతః పౌరవాణాం సుసమ్మతః ॥

॥ 141-8 ॥

స కథం శక్యతే2స్మాభిరపాకర్తుం బలాదితః ।
 పితృపైతామహాద్రాజ్యాత్ ససహాయో విశేషతః ॥

॥ 141-9 ॥

భృతా హి పాణ్డునామాత్యా బలం చ సతతం భృతమ్ ।
 భృతాః పుత్రాశ్చ పౌత్రాశ్చ తేషామపి విశేషతః ॥

॥ 141-10 ॥

తే పురా సత్కృతాస్తాత పాణ్డునా నాగరా జనాః ।
 కథం యుధిష్ఠిరస్యార్థే న నో హన్యుః సబాన్ధవాన్ ॥

॥ 141-11 ॥

దుర్యోధన ఉవాచ

ఏవమేతన్మయా తాత భావితం దోషమాత్మని ।
 దృష్ట్వా ప్రకృతయః సర్వా అర్థమానేన పూజితాః ॥

॥ 141-12 ॥

ధ్రువమస్మత్ సహాయాస్తే భవిష్యన్తి ప్రధానతః ।
 అర్థవర్గః సహామాత్యో మత్సంస్థో2ద్య మహీపతే ॥

॥ 141-13 ॥

స భవాన్ పాణ్డవానాశు వివాసయితుమర్హతి ।
మృదువైవాభ్యుపాయేన నగరం వారణావతమ్ ॥

॥ 141-14 ॥

యదా ప్రతిష్ఠితం రాజ్యం మయి రాజన్ భవిష్యతి ।
తదా కున్తి సహాపత్యా పునరేష్యతి భారత ॥

॥ 141-15 ॥

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ

దుర్యోధన మమాప్యేతద్ధుది సమ్పరివర్తతే ।
అభిప్రాయస్య పాపత్వాన్నైవం తు వివృణోమ్యహమ్ ॥

॥ 141-16 ॥

న చ భీష్మో న చ ద్రోణో న చ క్షత్తా న గౌతమః ।
వివాస్యమానాన్ కౌన్తేయాననుమంస్యన్తి కర్ణిచిత్ ॥

॥ 141-17 ॥

సమా హి కౌరవేయాణాం వయం తే చైవ పుత్రక ।
నైతే విషమమిచ్ఛేయుర్ధర్మయుక్తా మనస్వినః ॥

॥ 141-18 ॥

తే వయం కౌరవేయాణామేతేషాం చ మహాత్మనామ్ ।
కథం న వధ్యతాం తాత గచ్ఛామ జగతస్తథా ॥

॥ 141-19 ॥

దుర్యోధన ఉవాచ

మధ్యస్థః సతతం భీష్మో ద్రోణపుత్రో మయి స్థితః ।
యతః పుత్రస్తతో ద్రోణో భవితా నాత్ర సంశయః ॥

॥ 141-20 ॥

కృపః శారద్వతశ్చైవ యత ఏతౌ తతో భవేత్ ।
ద్రోణం చ భాగినేయం చ న స త్యక్ష్యతి కర్ణిచిత్ ॥

॥ 141-21 ॥

క్షత్తార్థబద్ధస్త్పస్మాకం ప్రచ్ఛన్నం సంయతః పరైః ।
న చైకః స సమర్థో2స్మాన్ పాణ్డవార్థే2ధిబాధితుమ్ ॥

॥ 141-22 ॥

సువివ్రబ్ధః పాణ్డుపుత్రాన్ సహ మాత్రా ప్రవాసయ ।
వారణావతమద్యైవ యథా యాన్తి తథా కురు ॥

॥ 141-23 ॥

వినిద్రకరణం ఘోరం హృది శల్యమివార్చితమ్ ।
శోకపావకముద్భూతం కర్మణైతేన నాశయ ॥

॥ 141-24 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి దుర్యోధనపరామర్శ్యే

ఏకచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 141 ॥

అధ్యాయ:-142 ద్విచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ
 ధృతరాష్ట్రస్యాజ్ఞయా పాణ్డవానాం వారణావతే గమనమ్
 అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి వారణావతయాత్రాయాం
 ద్విచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 142 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తతో దుర్యోధనో రాజా సర్వాః ప్రకృతయః శనైః ।

అర్థమానప్రదానాభ్యాం సజ్జహార సహానుజః ॥

॥ 142-1 ॥

ధృతరాష్ట్రప్రయుక్తాస్తే కేచిత్కుశలమన్రిణః ।

కథయాచ్ఛక్రిరే రమ్యం నగరం వారణావతమ్ ॥

॥ 142-2 ॥

అయం సమాజః సుమహాన్ రమణీయతమో భువి ।

ఉపస్థితః పశుపతేర్షగరే వారణావతే ॥

॥ 142-3 ॥

సర్వరత్నసమాకీర్ణే పుంసాం దేశే మనోరమే ।

ఇత్యేవం ధృతరాష్ట్రస్య వచనాచచ్ఛక్రిరే కథాః ॥

॥ 142-4 ॥

“ప్రహేళిక ”

:: “గోవింద నామ సంకీర్తనమ్” ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

ః యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।

తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

ః సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।

సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

ః కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।

కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

ః శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।

శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥